

til, selv om jeg er sikker på, at der hos Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti ikke er den store begejstring for vores finansiering, men også det skal vi jo sikkert aftale med nogle andre. Jeg håber derfor, at vi kan finde en løsning på det hen ad vejen.

Vi er selvfølgelig glade for, at SF også i denne sag er det parti, der ligger tættest på os. Det er glædeligt, hver gang vi kan blive bekræftet i det, og det sker dog trods alt med jævne mellemrum. Selv om det ofte mest er udtryk for, at de andre partier virkelig er på vildveje, så er det da i det her tilfælde i hvert fald udtryk for en meget positiv ting.

Selv Det Radikale Venstre havde jo venlige bemærkninger til vores forslag, og jeg håber da på, at hr. Johs. Poulsen har skruet sit forlig så listigt sammen, at vi kan være sikre på, at Det Radikale Venstre efter et valg kan blive en del af det flertal, der sørger for, at vi får bragt taksterne på den kollektive trafik ned. Og hvis det er udgangen på den her historie, at vi kun skal vente til efter et valg med at få nogle forbedringer, så er det her jo bare den lange liste af ting, der skal laves om i det her land efter VK-regeringen.

Kl. 15:10

Formanden:

Tak. Der er ønske om kort bemærkning fra hr. Kim Christiansen.

Kl. 15:10

Kim Christiansen (DF):

Tak for det. Jeg vil afholde mig fra at kommentere hr. Per Clausens lidt perfide bemærkning om, hvordan Dansk Folkeparti ser på indflydelse fra udlandet.

Jeg vil blot spørge, om hr. Per Clausen har sammenholdt billettaksterne i de europæiske lande med købekraften i de enkelte lande. Det samme gælder stigningen i priserne, der, alt efter hvordan man regner den ud, har været på nogle og fyrrer procent. Man kan jo vælge at lægge alle stigningerne år for år sammen og så ikke forholde sig til virkeligheden. Men har hr. Per Clausen sammenlignet tallene med også den generelle lønudvikling, både i det danske samfund og i udlandet? Ellers vil jeg da foreslå, at hr. Per Clausen får de tal på bordet under udvalgsbehandlingen.

Kl. 15:11

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 15:11

Per Clausen (EL):

Det ville være dejligt, og derfor vil jeg selvfølgelig også, selv om det er lidt trist at bruge ministeriets tid på det, bede ministeriet om at fremlægge nogle tal, der kan dokumentere, at de tal, jeg selv har, i hvert fald er nogenlunde rigtige. Der kan jo altid være en lille nuance.

Men jeg kan sige til hr. Kim Christiansen, at bemærkningen om Dansk Folkeparti ikke var perfid, det var bare en vigtig påpegning af, at hr. Kim Christiansen også på det her område fastholder Dansk Folkepartis nationale sindelag.

Ellers vil jeg bare sige, at det, der er pointen her, er, at hvis vi ser på prisudviklingen i den kollektive trafik i andre europæiske lande, så vil vi se, at der er adskillige lande, hvor priserne er faldet, og i de lande har man altså også haft lønstigninger.

Kl. 15:11

Formanden:

Tak til hr. Per Clausen.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og hermed er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Trafikudvalget, hvis ingen har noget imod det, og det er ikke tilfældet. Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 1. behandling af lovforslag nr. L 191:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

Af integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech).

(Fremsættelse 02.04.2009).

Kl. 15:12

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Den første ordfører er hr. Karsten Lauritzen, så vidt jeg kan se, og ikke fru Gitte Lillelund Bech, som der står på mit papir. Men, altså, hr. Karsten Lauritzen får i hvert fald ordet.

Kl. 15:12

(Ordfører)

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Jeg er ikke fru Gitte Lillelund Bech – jeg er hr. Karsten Lauritzen, og jeg skal på vegne af fru Gitte Lillelund Bech fremføre hendes ordførertale, for hun kan desværre ikke være til stede her i salen i dag.

L 191 er jo et forslag til lov om indfødsrets meddelelse, og med det her lovforslag om indfødsret skal vi igen tildele dansk indfødsret, dvs. dansk statsborgerskab, til en række borgere i det danske samfund, der alle ønsker at modtage det privilegium at blive danske statsborgere med de rettigheder og tilsvarende pligter, der medfølger.

Den 25. april i år havde vi statsborgerskabsdag på Christiansborg. Det var en dag, hvor vi fejrede det danske statsborgerskab sammen med en række af de mange danskere, der har fået dansk indfødsret i de seneste år, og vi fejrede de danske demokratiske værdier og grundloven den dag.

Det er en stor ting at opgive sit hidtidige statsborgerskab for at blive dansk statsborger. Ønsket om at blive dansk statsborger er for Venstre et klart signal om, at man føler sig dansk, vil blive i Danmark og er enig i de danske demokratiske værdier, som vores grundlov så fint og flot beskriver, og det er værd at fejre.

Jeg håber derfor – og det er jo så fru Gitte Lillelund Bech, der håber det, men jeg er nu enig med hende – at så mange som muligt af de 1.356 voksne og de 471 børn, der får statsborgerskab med dette lovforslag, vil deltage i næste års statsborgerskabsdag, så vi sammen kan fejre begivenheden. Og jeg vil afslutningsvis hermed ønske tillykke til de mange, der er optaget i dette lovforslag, og sige, at Venstres stemmer for forslaget.

Kl. 15:14

Formanden:

Tak til hr. Karsten Lauritzen. Der er ikke ønske om korte bemærkninger. Den næste i ordførerrækken er fru Anne-Marie Meldgaard.

Kl. 15:14

(Ordfører)

Anne-Marie Meldgaard (S):

Det kan godt være, at hr. Karsten Lauritzen eller fru Gitte Lillelund Bech var herinde den 25. april. Jeg var herinde den 26. april, og det var en fantastisk oplevelse at være til den fest på statsborgerskabsdagen. Det var en dejlig solrig søndag, hvor rigtig, rigtig mange, der havde fået

dansk statsborgerskab – ca. 1.500 – var herinde, glade og tilfredse med, at nu var det endelig lykkedes. Og jeg må altså indrømme, at når man tænker på de betingelser, der stilles for at opnå dansk statsborgerskab, så er der også noget at være glad for. Der er den her gang 1.356 voksne, der i det her lovforslag også er kommet igennem nåleøjet, og – som også hr. Karsten Lauritzen sagde – 471 børn.

Det er en stor beslutning at skifte statsborgerskab. Altså, man giver også noget fra sig, noget, man er født med, og samtidig skal man jo lige pludselig have en stor loyalitet over for det nye fædreland, en loyalitet, man har haft over for sit gamle fædreland, og som måske kan være svær at slippe – men det har man besluttet.

Det er også svært at blive dansk statsborger; man skal bestå en masse eksamener. Så kan man synes, det er i orden eller ej, men den her gruppe mennesker har i hvert fald opnået de privilegier, der ligger i at være dansk statsborger. Det er en stor indsats, der er ydet her, og jeg håber meget, at de familier, de voksne og børn, som er omfattet af det her forslag, vil få rigtig gavn og glæde af, at de nu er blevet danske statsborgere.

Samtidig er det jo også en sejr for demokratiet, at man opnår statsborgerskab her i landet – man bliver fuldgyltig i forhold til at kunne stemme, også til Folketinget.

Jeg vil på Socialdemokraternes vegne ønske alle tillykke og håber ligesom Venstres ordfører at se rigtig mange af dem, der nu bliver danske statsborgere, til statsborgerskabsdagen næste gang, den bliver holdt.

Kl. 15:16

Formanden:

Tak til fru Anne-Marie Meldgaard. Den næste i ordførerrækken er hr. Søren Krarup.

Kl. 15:17

(Ordfører)

Søren Krarup (DF):

Forleden havde jeg besøg af en handelsskoleklasse fra Københavns omegn. Der var som vanligt tale om kvikke og interesserede unge mennesker, og især en enkelt var meget spørgende og meget åben – med alle sanser og øren åbne. Han var en smule mørk i huden og tydeligvis barn af en familie, der var kommet som indvandrere til Danmark, og han ville meget gerne have styr på mange ting. Især en enkelt lå ham på sinde. Med store, indtrængende øjne stirrede han på mig oppe i Dansk Folkepartis gruppeværelse, hvor vi talte sammen, og spurgte ivrigt lænet frem over bordet: Men nu mig, hvornår bli-

ver jeg dansker og regnet for at være dansker? Det er meget nemt at svare på, sagde jeg, når du er blevet dansk statsborger, er du dansker, når du har dokumenteret, at du taler et ordentligt dansk, kender til Danmarks historie, kultur og samfundsforhold, lever et ordentligt liv i Danmark uden at begå kriminalitet og uden at skylde det offentlige penge og således har fået dansk statsborgerskab, så er du dansker. Han formeligt lyste op og spurgte: Er det så er i orden, er jeg så dansker? Ja, svarede jeg, så er du dansker.

Han så formeligt lettet ud, for det var tydeligtvis en sag, der havde bekymret ham længe og meget, eftersom han jo ikke kunne komme udenom, at hvis man så på det ydre, så lignede han ikke en dansker. Så meget lykkeligere var han for at få at vide, at han var det – og måske især for dem, der havde været med til at gøre ham til det ved at lade hans familie og ham få dansk statsborgerskab. Han forekom mig at forlade vores gruppeværelse med en rankere holdning, end da han kom, og trykkede kraftigt min hånd til afsked – lettet og lykkelig over at være dansker.

Det slog mig i den forbindelse, hvor betydningsfuld indfødsretten er, og hvor afgørende det derfor er at kunne skelne imellem, hvem der er danskere, og hvem der ikke er det, og det gik endnu en gang op for mig, hvor meningsløs og skadelig al tale om dobbelt statsborgerskab er, for det ligeegyldiggør jo statsborgerskabet; det gør det til en tom etikette, som ingenting betyder i virkeligheden. Herregud, siger alle tilhængere af dobbelt statsborgerskab, hvorfor kan man ikke være flere ting på samme tid? Nej, når ingenting betyder noget, så kan man være mange forskellige ting på samme tid. Når man kan have dobbelt eller tredobbelt eller firedobbelt statsborgerskab, så er det hele uden problemer. Men der, hvor tingene er alvor, og hvor det næsten er liv eller død for et menneske at have dansk statsborgerskab og dermed kunne regne sig for rigtig dansker, ligger det en smule anderledes. Der har man kun ét statsborgerskab, for der gælder den virkelighed, der siger, at du ikke er mange personer og mange nationaliteter på samme tid, men du er kun en, og det er virkeligheden og lykken at være det.

Dette til indledning til denne første behandling af L 191, forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

Vi siger som bekendt ja til lovforslaget. Det står i bemærkningerne til lovforslaget og ligger i vores fælles indfødsrets aftale. Somme tider siger

vi ja med lettere sind end andre tider. Tidligere har vi været bekymret over en indfødsrets aftale, som tog alvoren ud af indfødsretten ved at gøre det til en tom formssag at blive dansk statsborger. Ved den aftale, vi indgik den 22. september 2008, er tingene efter vores mening kommet på plads. Nu kræves der ikke blot ordentlige dansk kundskaber, men også en reel viden om dansk historie, kultur og samfundsforhold, som dokumenteres ved den ændrede indfødsretsprøve. Vi er ikke i tvivl om, at dette på længere sigt vil skille imellem dem, der er værdige til at blive danske statsborgere, og dem, der ikke er det, sådan at vi virkelig med oprigtighed kan sige til en forhenværende indvandrer, som har fået dansk statsborgerskab: Nu er du dansker, og så kan du med frimodighed gå ud i dit danske liv og leve det i troskab og loyalitet over for Danmark og det danske samfund, sådan som du lovede det, da du blev dansk statsborger.

Således kan vi i dag med glæde og god samvittighed sige tillykke til dem, der opnår indfødsret.

Kl. 15:22

Formanden:

Der er ønske om korte bemærkninger fra hr. Jørgen Poulsen.

Kl. 15:22

Jørgen Poulsen (RV):

Tak for det. (*Der høres en telefon*). Jeg synes, det kimer lidt overalt her.

Det var jo en meget rørende historie, hr. Søren Krarup havde været ude for med det menneske og den betydning, statsborgerskab har, men jeg kan ikke lade være med at spørge hr. Søren Krarup, om det betyder, at mennesker, som har dobbelt statsborgerskab – de danskere, som har dobbelt statsborgerskab, og her taler vi alligevel om, at 40 pct. af de, der bliver statsborgere, beholder deres oprindelige statsborgerskab i dag – ikke er rigtige er danskere. Betyder det, at alle de mennesker, som går rundt og har dansk statsborgerskab, men har bevaret deres oprindelige statsborgerskab, ikke er rigtige danskere?

Kl. 15:23

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 15:23

Søren Krarup (DF):

Nu skulle det gerne være fremgået af mit eksempel, at det, der ligger i historien, er, at det for den, der føler sig usikker, er en vældig tryghed at vide, at man er dansk statsborger, og at man er det, fordi man kun har ét statsborgerskab.

Disse 40 pct., som hr. Jørgen Poulsen taler om, er på mange måder en misforståelse. Det er først og fremmest folk, der har flygtningestatus her i landet, og der må man også sige – det siger jeg, og det siger vores parti – at det er en misforståelse, at de har dansk statsborgerskab. Det er, fordi vi endnu engang på dette område er bundet af det, man kalder internationale konventioner, og således skal følge FN's krav om, at der skal tages særligt hensyn til folk med flygtningestatus.

Jeg siger, at når de har fået dansk opholdstilladelse, kan de søge dansk statsborgerskab, men naturligvis skal de, når de har fået det, ikke lænere kunne opretholde deres gamle statsborgerskab, fordi de kalder sig flygtninge; når man er blevet dansk statsborger, så er man ikke flygtning. Og jeg vil sige, at disse 40 pct. ikke er et reelt tal. Hvis de opgav deres fremmede statsborgerskab, så gjaldt det, jeg her talte om, nemlig at det er en lykke at vide, hvem man er.

Kl. 15:24

Formanden:

Hr. Jørgen Poulsen.

Kl. 15:24

Jørgen Poulsen (RV):

Ministeren ville sikkert kunne svare på, om de 40 pct., som ministeriet har oplyst, er et reelt tal eller ej, men jeg må så konstatere, at vi har ganske mange mennesker, som er blevet danske statsborgere, som er rene misforståelser.

Kl. 15:24

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 15:24

Søren Krarup (DF):

Det er ganske klart, at jeg opfatter det som en misforståelse, at folk kan have to statsborgerskaber – så meget mere som, at vores lov klart og tydeligt siger, at det kan man ikke.

Der er et område, vi har drøftet meget i udvalget, og hvor jeg vil sige, at jeg kan forstå det, og det drejer sig om østeuropæere, der ikke kan blive løsgjort. Jeg husker, at der var en russer, der var 4 måneder i fængsel i et forsøg på at slippe for stadig at skulle være russisk statsborger.

Men jeg siger, at jeg ikke vil kalde de, der har dobbelt statsborgerskab, fordi de er flygtninge, for reelle danskere. Det er en form for fup, som endnu engang fremkommer af, at disse elendige internationale konventioner skal forhindre en ordentlig dansk lovgivning.

Kl. 15:25

Formanden:

Tak til hr. Søren Krarup. Der er ikke flere korte bemærkninger, og den næste ordfører er fru Hanne Agersnap.

Kl. 15:25

(Ordfører)**Hanne Agersnap (SF):**

SF står ikke bag de gentagne stramninger, der har været i reglerne for at opnå dansk statsborgerskab, senest fra september sidste år, men vi står bag det her lovforslag, L 191, som giver dansk statsborgerskab til en række personer, 1.356 voksne og 471 børn. Til dem vil jeg gerne sige tillykke på vegne af hele SF. Vi glæder os til at se så mange af dem som muligt til næste fest, hvor vi fejrer det danske statsborgerskab med de nye statsborgere. Tillykke.

Kl. 15:26

Formanden:

Tak til fru Hanne Agersnap. Så er det hr. Tom Behnke som ordfører.

Kl. 15:26

(Ordfører)**Tom Behnke (KF):**

Også Det Konservative Folkeparti kan støtte lovforslaget her. Det er jo glædeligt, at der er så mange, der gerne vil have dansk statsborgerskab. Det er også glædeligt at se, at så mange har opfyldt kriterierne for at få dansk statsborgerskab, at man har ydet en stor indsats og også vist vilje til at leve op til de krav, der bliver stillet for at få dansk statsborgerskab. Det er jo ikke bare noget, der sådan bliver delt ud, men faktisk noget, man skal arbejde på at få lov til at få. Det er der så en hel masse der har arbejdet på, og nu er de så nået frem til at komme med på et lovforslag. Det varer ikke længe, før vi får det vedtaget, og så har også de fået dansk statsborgerskab. Det synes jeg er glædeligt og godt.

Ligesom andre ordførere har været inde på, har vi jo netop haft en statsborgerskabsdag, som jo er en stor og festlig dag, hvor vi herfra har mulighed for at sige tillykke til de mange nye danskere, og de har så også mulighed for at komme herind og se vores parlament og komme rundt og hilse på politikerne. Det er i sandhed en festdag for alle, der deltager i den. Jeg glæder mig allerede nu til næste års statsborgerskabsdag, og jeg håber, at mange af dem, der nu får dansk statsborgerskab, vil møde op og være med til at gøre den dag festlig.

Formanden:

Tak til hr. Tom Behnke, og den næste i ordfører-rækken er hr. Jørgen Poulsen.

Kl. 15:27

(Ordfører)

Jørgen Poulsen (RV):

Jeg vil da ligesom de øvrige ordførere glæde mig over, at vi senere i den her uge med det her lovforslag kan sige velkommen til 1.356 voksne og 471 børn som nye danske statsborgere.

Det er sagt nogle gange, at det er en stor dag for dem alle, men for mange af de voksne er det jo også en dag, som er blandet af både glæde og sorg, glæde over, at de nu er danskere og kan være i det danske samfund som hele borgere med de rettigheder og pligter, det indebærer, og glæde over ligesom alle andre danskere at kunne være med til at bestemme, hvordan både det danske samfund og Det Europæiske Fællesskab skal udformes.

Men samtidig med glæden er der jo også for mange et stik i hjertet af sorg over, at vi i Danmark forlanger, at de skal give afkald på deres oprindelige statsborgerskab. Uanset at de har valgt Danmark og foretrækker Danmark, gør det ondt, at vi i Danmark i modsætning til de allerfleste andre lande forlanger, at de så at sige skal klippe navlestrengen til det land, hvor de er født. Og det gør specielt ondt, fordi der ikke længere er nogen rigtig fornuftige grunde til at fastholde denne gamle ordening, som de allerfleste lande i Europa for længst har afskaffet.

Det er også på den baggrund, at vi i Det Radikale Venstre foreslår, at udlændinge, som søger dansk indfødsret, selv får mulighed for at bestemme, om de vil beholde det andet statsborgerskab, og at danskere, som søger statsborgerskab i et andet land, også får lov til at beholde deres danske statsborgerskab.

Så vil jeg også gerne som de andre ordførere sige, at det virkelig var en stor glæde at møde det her sidste hold af nye statsborgere på statsborgerskabsdagen her på Christiansborg. Jeg håber virkelig, at det er en tradition, som er kommet for at blive. Jeg synes, at det er meget stort, at vi på den måde kan åbne Folketinget og byde nye statsborgere velkommen med al den åbenhed, som var tilfældet, og som jeg forbinder med noget meget særligt dansk.

Men samtidig med den fantastisk gode oplevelse, det var at møde de her mennesker, som virkelig var glade for, at de nu havde fået dansk statsborgerskab, må jeg sige, at når man talte

med dem om processen op til at få dansk statsborgerskab, var der mange negative kommentarer. De følte virkelig, at de var til ulejlighed, når de søgte om dansk statsborgerskab. Jeg ved ikke, om der ikke er noget her, vi kan gøre bedre, for jeg tror da, at vi alle sammen synes, at de skal være velkomne i det her land, når de er berettiget til at blive danske statsborgere.

Vi støtter naturligvis forslaget.

Kl. 15:31

Formanden:

Der er ønske om en kort bemærkning til hr. Jørgen Poulsen fra hr. Søren Krarup.

Kl. 15:31

Søren Krarup (DF):

Som bekendt betyder EU jo opløsningen af de europæiske nationalstater. Det er det, der klart fra begyndelsen har været målet med EU: en overnational union, der uden ophør gøres stadig snævrere. Derfor ligger det i sagens natur, at man i dette EU vil forsøge at ophæve indfødsretten ved at indføre dobbelt eller tredobbelt eller firedobbelt statsborgerskab.

Nu siger hr. Jørgen Poulsen, at det er en lykkelig udvikling, der breder sig. Må jeg gøre hr. Jørgen Poulsen opmærksom på, at der i den redegørelse, vi netop har modtaget fra Indfødsretsudvalget, er et opmuntrende eksempel fra Norge, hvor man også havde en kommission af eksperter, der i den almindelige opløstheds navn talte om, at man skulle have dobbelt statsborgerskab. Den anbefaling blev afleveret til den norske regering og det norske Storting. Den norske regering valgte ikke at følge udvalgets anbefaling vedrørende dobbelt statsborgerskab. Den norske regering lagde vægt på, at norsk statsborgerskab er et vigtigt symbol på tilhørsforhold og loyalitet til det norske politiske fællesskab og de principper, som dette fællesskab bygger på. Synes hr. Jørgen Poulsen ikke også, at det er en lykkelig historie om, at der stadig i Europa findes nationer, der lægger vægt på at være det?

Kl. 15:32

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 15:32

Jørgen Poulsen (RV):

Jeg hæfter mig nu en hel del mere ved den beskrivelse i redegørelsen, hvor man spørger lande, som har indført dobbelt statsborgerskab, om det har medført negative ting. Og der er svaret næsten helt entydigt nej. De lande – og her taler vi om 22 lande af Europas 27 lande – siger fuld-

stændig konkret og klart: Nej, der har ikke været sådanne konsekvenser.

Kl. 15:33

Formanden:

Hr. Søren Krarup.

Kl. 15:33

Søren Krarup (DF):

Jeg kan huske, at hr. Jørgen Poulsen, da vi drøftede det sidst i Indfødsretsudvalget, kaldte det for en modningsproces, der fandt sted, når man indførte dobbelt statsborgerskab i EU. Jeg kalder det selvfølgelig en opløsningsproces.

Jeg vil sige, at det er klart, at denne opløsningsproces, dette brud på hele Europas historie, der ligger i opløsningen af Europa som nationernes Europa, jo også vil ende med at ramme de enkelte folkeslag. Det kan tage lidt tid, men det er givet, at det, som hr. Jørgen Poulsen her er fortaler for, er ikke bare en dansk ulykke, det er faktisk også en europæisk ulykke, som virkelig vil blive til sorg og skade for de stakkels europæiske folkeslag, der ikke længere kan få lov til at være sig selv i deres eget land.

Kl. 15:34

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 15:34

Jørgen Poulsen (RV):

Det er jo ganske kunstigt, at alle disse lande styrer mod ulykken. Jeg tror, at hr. Søren Krarup sidste gang brugte Titanic som symbol på den ulykke, der ville indtræffe. Jeg mener helt enkelt, at det er hr. Søren Krarup, som befinder sig mellem liggestolene på Titanic. For det er det her. Følg med, verden har åbnet sig, og det her er ikke en ulykke. Det er faktisk en meget positiv ting.

Kl. 15:34

Formanden:

Tak til hr. Jørgen Poulsen. Der er ikke flere korte bemærkninger. Jeg ved ikke, om integrationsministeren vil have ordet? Det får ministeren.

Kl. 15:34

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jeg vil, som vanligt jo, benytte lejligheden til at sige tak for tilslutningen fra partierne. Jeg vil også godt kommentere formandens initiativ med statsborgerskabsdag og igen beklage – det gjorde jeg også sidste år – at jeg pænt måtte melde afbud. Men også i år var det sådan, at jeg var ret og andet mindretals interesse, nemlig danskerne i Sydslesvig, som netop den søndag har kirkedag. Så derfor kunne jeg desværre ikke væ-

re til stede. Men jeg synes også, at det er et rigtig godt initiativ, som Folketingets formand tager, og det er da også rigtigt, at det måske er typisk dansk.

Så vil jeg bare sige til hr. Jørgen Poulsen, at hvis han hører, at nogen føler sig til ulejlighed, når de henvender sig med ansøgning, håber jeg, at hr. Jørgen Poulsen har tilbagevist det og forklaret, at det nødvendigvis må være sådan her i Danmark, at man er nødt til at dokumentere, at man opfylder betingelserne for at få dansk statsborgerskab, men at danske embedsmænd ikke giver sig af med at føle, at nogen er til ulejlighed, men alene at forvalte sådan, som nu Folketinget har bestemt det.

Kl. 15:36

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Jørgen Poulsen. Værsgo.

Kl. 15:36

Jørgen Poulsen (RV):

Jeg beklager, hvis ministeren har fået den opfattelse, for det, jeg taler om, er ikke kravene. Kravene er selvfølgelig fuldstændig reelle, men der er mange, der oplever, at når de henvender sig, mødes de ligesom med en stemning af, at det ikke er velset, og jeg mener, at vi måske skal se på, om det er sådan. Selvfølgelig er jeg enig i, at det skal dokumenteres.

Kl. 15:36

Formanden:

Ministeren.

Kl. 15:36

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jamen jeg synes bare, hr. Jørgen Poulsen skal forklare de pågældende mennesker, at det er der ikke tale om. Danske embedsmænd tager sig ikke af, om noget er velset, de passer deres arbejde. Jeg ved godt, at der også er folketingsmedlemmer, der tager til udlandet og kommer hjem og siger, at det dog er et forfærdeligt rygte, Danmark har, og så kan man høre, at de selv har båret ved til bålet.

Man må forklare udlændinge, som måske kommer fra andre kulturer og jo desværre på grund af deres tidligere liv også kan være meget bange for myndighederne, at det slet ikke er noget, danske embedsmænd beskæftiger sig med. De er sat til at undersøge, om der er nogle betingelser, der er opfyldt, og netop når det drejer sig om indfødsret, er det jo efter direkte ordre fra de partier i Folketinget, der har indgået en aftale. Det er jo for så vidt mere eller mindre uden om

ministeren, fordi Folketingets Indfødsretsudvalg selv er et sagsbehandlende organ.

Kl. 15:37

Formanden:

Ja, derved blev det. Tak til integrationsministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Indfødsretsudvalget. Hvis ikke nogen opponerer imod det, og det kan jeg ikke se, er det vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

9) 1. behandling af lovforslag nr. L 209:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven og retsafgiftsloven. (Behandling af sager om administrativ udvisning af udlændinge, der må anses for en fare for statens sikkerhed m.v.).

Af integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech).

(Fremsættelse 28.04.2009).

Kl. 15:38

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Første ordfører bliver hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 15:38

(Ordfører)

Karsten Lauritzen (V):

Lovforslag nr. L 209, som vi i dag behandler, handler, som titlen jo også anfører, om en ændring af udlændingeloven og retsafgiftsloven og er en lovgivningsmæssig implementering af en række af de anbefalinger, som arbejdsgruppen vedrørende administrativ udvisning af udlændinge er kommet med.

Forhistorien for arbejdsgruppen er jo, at den blev nedsat som følge af en forespørgsel i foråret 2008 og en efterfølgende vedtagelse, som VK fremsatte sammen med Dansk Folkeparti, Socialdemokraterne, Ny Alliance og fru Pia Christmas-Møller. Forhistorien er også, at VK, dvs. regeringen, og Dansk Folkeparti lavede en aftale i efteråret 2008 om at skærpe kontrollen af folk på tålt ophold og øge straffen for ikke at overholde kontrolforanstaltningerne. Og det var så den af-

tale, der førte til L 69, som vi jo havde en god og grundig diskussion om hen mod jul sidste år.

I Venstre er det os magtpåliggende, at den enkelte dansker kan føle sig tryk og sikker i forhold til terror såvel som terrorister, men samtidig skal vi i Danmark naturligvis respektere vores internationale forpligtelser, som betyder, at sager om administrativ udvisning af udlændinge, der må anses for en fare for statens sikkerhed, jo kan resultere i, at de pågældende ikke kan udvises og i hvert fald for en tid må blive i Danmark på det, vi kalder tålt ophold. Derfor er det vigtigt, at disse sager gennemføres på en så effektiv måde som overhovedet muligt, samtidig med at indsatsen, altså sagerne, tilrettelægges på en retssikkerhedsmæssigt forsvarlig måde, og det sikrer de lovændringer, vi diskuterer her i dag, og det er vi meget tilfredse med.

Lovforslaget indeholder en ny procedure for behandling af og domstolsprøvelse af sagerne om administrativ udvisning af udlændinge, der anses for en fare for statens sikkerhed. Helt konkret er det jo sådan, at justitsministeren på baggrund af en indstilling fra Politiets Efterretningstjeneste laver en vurdering af, om en udlænding må anses for at være en fare for statens sikkerhed, og at integrationsministeren herefter træffer afgørelse om udvisning af udlændingen på den baggrund.

Det er en model, der også sikrer en særlig adgang til domstolsprøvelse af den her farevurdering, som Justitsministeriet har foretaget, og af afgørelsen om udvisning. Bevismaterialet opdeles i lukket og åbent materiale, som det også er kendt fra den model, man har i Storbritannien, og der er mulighed for i lukkede retsmøder at fremlægge det fortrolige materiale, der ligger til grund for Justitsministeriets farevurdering, og udlændingens interesser varetages af en særlig advokat ud over vedkommendes almindelige advokat.

I Venstre er vi tilfredse med, at det nu ikke længere er asylmyndighederne, men domstolene, der træffer afgørelse om de asylretlige spørgsmål i relation til muligheden for udsendelse, for det betyder, at der fortsat kan være fortrolighed om Politiets Efterretningstjenestes metoder, samtidig med at det nu bliver muligt for PET i retten, altså for lukkede døre, at fremlægge de oplysninger, der kan bevise, at udlændingen må anses for en fare for statens sikkerhed. Det betyder, at der på en gang kan træffes de nødvendige afgørelser, samtidig med at de personer, det drejer sig om, får en større retssik-